

ANDRZEJ DERDZIUK OFM^{Cap}
Lublin

SPRAWOZDANIE Z SYMPOZJUM „W SŁUŻBIE EWANGELII ŻYCIA” POŚWIĘCONEGO ENCYKLYCE *EVANGELIUM VITAE*

Lublin 28-29 listopada 1995 r.

Doroczne sympozjum Sekcji Teologii Moralnej KUL zostało zorganizowane we współpracy z Instytutem Jana Pawła II KUL. Tematem sympozjum był współczesny kontekst filozoficzno-teologiczny problematyki życia w świetle *Evangelium vitae*. Sympozjum rozpoczęło Mszą św. pod przewodnictwem ks. prof. dra hab. A. Szostka prorektora KUL. Homilię wygłosił ks. I. Skubiś redaktor naczelny tygodnika „Niedziela”

Wszystkie referaty podczas sympozjum wygłaszane były w formie dwugłosu, po których toczyła się dyskusja. W swoim wystąpieniu zatytułowanym *Dar życia między doświadczeniem a objawieniem* ks. prof. dr hab. T. Styczeń ukazał konieczność spełnienia przez państwo trzech zadań dotyczących etycznych, prawnych i politycznych aspektów problematyki obrony życia. Referent stwierdził, że obrona życia nie narodzonych jest probierzem etyczności i praworządności państwa.

Ks. prof. dr hab. J. Nagórny w referacie *Między kulturą śmierci i kulturą życia* zaprezentował istotne rysy współczesnej kultury śmierci wyliczone w encyklice. Kościół winien, rozpoznając aktualne zagrożenia życia, ukazywać drogi wyjścia, tworząc konsekwentnie kulturę życia.

Referat ks. prof. dra hab. A. Szostka *Filozofia życia w Ewangelii życia* był udaną próbą rekonstrukcji filozoficznych założeń kultury śmierci. Wskazał on na sceptycyzm, konsumizm i materializm praktyczny, które ukrywane pod płaszczem humanizmu uniemożliwiają dotarcie do prawdy i, negując odniesienie życia do Boga, powodują pustkę egzystencjalną wypełnioną nihilizmem.

Zajmując się teologicznym wymiarem życia w encyklice *Evangelium vitae* ks. dr J. Wróbel w referacie *Życie od Boga i dla Boga* zanalizował biblijne określenia *nefesz* i *basar*. Podstawową kategorią życia rozpatrywanego w Biblii jest jego świętość płynąca z relacji do Boga w płaszczyźnie stworzenia i odkupienia. Trynitarny charakter tej relacji zakłada poznanie Ojca, Syna i Ducha Świętego oraz przyjęcie tego indykatywu jako wezwania do dążenia do doskonałości.

Kwestię rangi orzeczeń dogmatycznych zawartych w *Evangelium vitae* podjął w swoim wystąpieniu ks. prof. dr hab. S. Nagy. Rozważając trzy wypowiedzi papieskie

poświęcone zakazom zabójstwa osoby niewinnej, aborcji i eutanazji, stwierdził, że jakkolwiek nie mają one charakteru prawdy dogmatycznej, są przejawem nieodwołalnego i niezmiennego nauczania Kościoła. Mimo przekonania o definitywnym określeniu nauki o nienaruszalnej wartości życia, ze względów ekumenicznych Papież nie użył w tym wypadku formuły dogmatyzującej ogłaszanej prawdę.

W bardzo interesującym referacie *Podstawowe zasady nowej kultury życia* ks. dr hab. I. Mroczkowski zaprezentował zadania Kościoła w zakresie głoszenia Ewangelii życia. Podejmując dialog z zsekularyzowanym światem Kościół winien głosić, wystawiać i służyć Ewangelii życia. Odkrywając sakramentalny wymiar cielesności, akcentujący chwałę Boga w codziennym życiu człowieka, chrześcijanie winni się angażować w praktyczną służbę człowiekowi potrzebującemu w przekonaniu, że najbardziej przekonywujący jest autorytet zrodzony ze świętości.

Ostatnim punktem sympozjum była dyskusja panelowa prowadzona przez p. dra hab. W. Chudego i ks. prof. dra hab. S. Rosika, w której krótkie wystąpienia zaprezentowali przedstawiciele różnych dyscyplin nauki. W. Chudy zwrócił uwagę na konieczność tworzenia nowych form przejawów kultury życia. Ks. Rosik wskazał na trzy zasady organizujące obronę życia: akcentowanie wartości życia, odrzucanie wrogości wobec życia oraz podkreślanie nienaruszalności świętości życia.

Prof. dr hab. A. Grześkowiak z punktu widzenia prawnika ukazała relację zagadnienia obrony życia do demokracji, która zostaje podważona przez kulturę śmierci. Paradoxem kultury śmierci jest to, że prawo chroni zabójcę, a nie staje w obronie ofiary.

Prof. dr hab. J. Oleszczuk, kierownik Kliniki Położnictwa w Lublinie, zaprezentował dane wskazujące na bardzo pozytywne rezultaty działania ustawy o ochronie dziecka poczętego. Determinacja środowisk lekarskich na rzecz obrony życia spotyka się z gwałtowną reakcją ośrodków proaborcyjnych i producentów środków antykoncepcyjnych. Prof. dr hab. M. Troszczyński, krajowy konsultant ds. matki i dziecka, mówił o długim procesie wychowania społeczeństwa w zakresie obrony życia.

Punkt widzenia duszpasterza służby zdrowia i kapelana chorych przedstawił ks. dr K. Jeżyna. Pomoc w odkrywaniu pozytywnego sensu choroby jest nieodzowna, ale zarazem trudna. Choroba jest często sprzyjającym momentem do otwarcia się na ewangelizację, która winna być dokonywana z taktem i wyczuciem.

Współczesną panoramę zabiegów wielu instytucji mających na celu rozszerzanie kultury śmierci ukazał M. Czachorowski, autor książki *Nowy imperializm*. Posługując się antykoncepcją, sterylizacją i aborcją bogate instytucje międzynarodowe dążą do podporządkowania sobie wielu narodów przez zmianę mentalności i uzależnienie ekonomiczne.

Sympozjum zgromadziło wielu uczestników zarówno spośród społeczności uniwersyteckiej, jak i środowisk medycznych, którzy niewątpliwie wiele skorzystali z instruktywnych wykładów i dyskusji. Walorem tegorocznego sympozjum był także, wielokrotnie podkreślany, jego charakter interdyscyplinarny, płynący ze współdziałania Sekcji Teologii Moralnej i Instytutu Jana Pawła II oraz obecności przedstawicieli służby zdrowia.